

nom fram en uppdelning i fyra bibel-läsningkvartal, som inledes med ett evangelium vilket följes av med evangeliet samhörande skrifter. På juldagen begynnes med Matteusevangeliet; vid midsommar med Lukasevangeliet. Till de nytestamentliga läsningar är för varje dag fogat några "Introitusord" ur Gamla Testamentet. — In alles: en värdefull gåva till allvarliga bibelläsare.

A. A.

J. H. ROMAN: *Sinfonia di chiesa*, bearb. för orgel av Patrik Vretblad, Stockholm, Elkan & Schildknecht, Emil Carelius. Pris kr. 1: 50.

Den svenska orgellitteraturen har med detta verk erhållit ett värdefullt

tillskott. Patrik Vretblad, som under många år nedlagt ett outtröttligt arbete på att göra svensken Roman känd och uppskattad av oss, sena tiders barn, har återigen givit oss en påminnelse om honom. Johan Helmich Roman (1694—1758), "den svenska musikens fader" och hans ädla, gedigna konst förtjänar obetingat att räddas ur glömskan. Det nu föreliggande stycket är i en sats och har den tidstypiska tredelade formen largo — allegro — adagio. Den klassiskt klara, melodiösa polyfonien och de av händelsk grandezza präglade långsammare partierna göra sig utmärkt för orgel och erbjuda måttliga svårigheter för spelaren. Sällan har ett stycke bättre förtjänat en rekommendation.

O. O.

Meddelanden.

Växjö stifts organist- och kantorsförening har genom ordföranden, kantor Amos Svensson, uppvaktat stiftets biskop med följande hemställan:

Då vid högmässan i de flesta församlingar inom stiftet den från gudstjänstlig synpunkt högst olämpliga anordningen torde vara rådande, att profana kungörelser uppläsas omedelbart efter sista psalmen, uttalar Växjö stifts organist- och kantorsförening såsom sin åsikt, att postludiet må få sin plats närmast efter sista psalmen och såvitt möjligt utgöra en musikalisk avslutning av gudstjänsten. Därvid bör församlingen på lämpligt sätt förstås sitta kvar under detsamma utförande. Detta sålunda, att prästmännen i respektive församlingar framhålla för menigheten, att avslutningsmusiken, såsom i viss mån hörande till mässan, bör avhöras under stillasittande. De profana kungörelserna böra givetvis få sin plats först efter postludiet.

Biskop Reuterskiöld anbefaller, att denna behjärtansvärda hemställan behandlas och länder till den åtgärd,

som med hänsyn till de olika förhållandena inom varje församling må finnas lämplig.

På grund av bristande utrymme måste en uppsats om den nyligen bortgångne Peter Wagner av docent C. A. Moberg och en annan av kyrkoherde F. M. Allard om kyrkosångsdagar i Oslo stå över till nästa nummer.

Från Finland meddelas att kyrkosångsutskottet den 7—11 december ordnar några kyrkomusikdagar i Helsingfors avsedda för landets svenska präster och kyrkomusiker för att ge dem tillfälle att gemensamt överlägga i aktuella kyrkomusikaliska och liturgiska spörsmål. Följande ämnen skola behandlas: Sångundervisningen i skriftskolan. De kyrkliga kasualhögtiderna. Tidedgården. Församlingssången. Den gregorianska melodins tillämpning i våra dagar. Den kyrkliga körsången. Vår högmässa och dess enhetliga utförande i våra olika församlingar. Körteknik och dirigeringskonst. Därjämte förekomma övningar i liturgisk sång och läsning.